Nro 102.

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Poniedziałek dnia 29 Sierpnia v. s. 1832 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 20 sierpnia.

Przez naywyższy Ukaz J. C. M. do Rządzącego Senatu, pod 29 lipca, Półkownikowi Gwardyi półku Siemienowskiego Hrabi *Tołstemu 1mu*, za służbę gorliwością odznaczoną, nadane są w posiadanie wieczne i potomne 3000 dziesięcin ziemi, w guberniach wielko-rossyyskich.

— Półkownik Korpusu Zandarmów *Własow*, w nagrodę gorliwey służby, mianowany kawalerem Orderu S. *Anny 2giey klassy z Koroną*, przez ukaz do Kapituły d. 30 lipca.

— W naywyższym ukazie J. C. M. do P. Ministra Skarbu, pod 5 sierpnia, wyrażono: „Przyymując z zadowoleniem postanowienie Szlachetnego Dworzaństwa gubernii Kurskiey, przez które uprasza ono utwierdzenia na urządzenie z summ ofiarowanych, spławu po rzece *Seymie*, do jey wpadu do *Desny*, podług przedstawionego przez Radcę Dworu *Puzanowa* projektu, i razem z tém zezwalając, ażeby ta kommunikacya, po szczęśliwém jey otworzeniu, przybrała nazwanie od Imienia Naykochańszey Mojey Małżonki Pani Cesarzowey Alexandry Feodorowny: dla dopomożenia temu powszechnego użytku przedsięwzięciu, przeznaczam od Siebie piędziesiąt tysięcy rubli i takąż summę od Naykochańszey Małżonki Mojey, Rozkazując Wam te sto tysięcy rubli wypłacić z summ podług waszego naznaczenia; wzdarzeniu zaś, niedostatku tych pieniędzy, dozwolić Dworzaństwu dozupełnić ją przez pobór, ile potrzeba będzie, z dobrowolnych ofiar projektowanych przez nie na ten przedmiot jeszcze w 1825 roku. Dozwalając wypełnienie tego projektu poruczyć pod rozporządzeniem Kurskiego Gubernatora Cywilnego, osobnemu Komitetowi, złożonemu z Radcy Dworu *Puzanowa* i dwóch wybranych od Dworzaństwa Członków, za potwierdzeniem Gubernatora, przekonany jestem, że uczęstnictwo całego Dworzaństwa gubernii Kurskiey w tém publicznem dziele, ułatwi jego dokonanie, i otworzywszy dla odbytu tey urodzayney krainy dogodny spław, posłuży do powiększenia dobrego jey bytu.

— Ukaz Rządzącego Senatu: „Wedle Ukazu Jego Cesarskiey Mości, Rządzący Senat słuchali rapportu P. Ministra Spraw Wewnętrznych, iż Naywyższym ukazem 3go grudnia 1831 roku dozwolono mieszkańcóm guberniy Zachodnich, którzy należeli do byłey Szlachty i niebędącym w podusznym popisie, ale którzy nie udowodnili jeszcze ostatecznie praw swoich na Szlachectwo, przyymować do służby Cywilney za świadectwami samych Dworzańskich Deputacyynych Zgromadzeń, z tém, ażeby w zdarzeniu uznania przez Heroldyą dokumentów ich za niedostateczne, łączeni oni byli do 3go rzędu Kancellaryynych służących. Teraz Cesarz Jegomość, podług postanowienia Komitetu, ustanowionego dla rozpatrzenia różnych projektów co do guberniy od Polski powróconych, Naywyżey rozkazać raczył: należących do tey klassy mieszkańców, jak Białoruskich, tak i wszystkich powróconych od Polski guberniy, przyymować i do woyskowey służby na prawie wolnie-zaciężnych (вольно-опредѣляющихся), z tém, ażeby w miarę kończenia w Heroldyi działań o ich pochodzeniu, przyznawać im prawa Dworzaństwa, ze służbą tą połączone, w takiém tylko zdarzeniu, kiedy po rozpatrzeniu ich dokumentów, będą oni za takich uznanymi. O tym Naywyższym rozkazie P. Minister Spraw Wewnętrznych donosi Rządzącemu Senatowi, dla stosownych około jego wypełnienia rozporządzeń. Rozkazali: o rzeczonym Naywyższym rozkazie, dla należytego jego wypełnienia do P. Ministra Woyskowego, a dla przywiedzenia go do powszechney wiadomości, do wszystkich Rządow Gubernialnych, posłać ukazy, również przez ukazy dać wiedzieć PP. Ministrom Skarbu i Spraw Wewnętrznych; do wszystkich zaś Departamentów Rządzącego Senatu, przesłać uwiadomienia. Dnia 12 sierpnia 1832 roku. (Z 1go Departamentu.) (*G.S.*)

KROLESTWO POLSKIE.

Z okoliczności byłego powstania w Polsce, Oyciec S., Papież Grzegorz XVI, wydał następny list okolny (*breve*) do Biskupów Królestwa Polskiego, który śpieszymy podać do powszechney wiadomości, wraz z Polskim przekładem.

VENERABILES FRATRES, SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM.

Cum primum ad aures Nostras fama acerbissimarum calamitatum, quae elapso anno florentissimum istud regnum graviter oppresserunt, perlata est; simulque accepimus illas non aliunde profectas, quam ab aliquibus doli, mendaciique fabricatoribus, qui, sub religionis praetextu, nostra hac miseranda aetate, adversus legitimam Principum potestatem caput extollentes, patriam suam omni debitae subjectionis vinculo solutam tristissimo luctu compleverant: Nos, posteaquam ad Dei O. M., cujus, licet immerentes, vices in terris gerimus, pedes provoluti, uberrimas lacrymas effuderimus, asperrima mala lugentes, quibus portio istae Dominici gregis, sollicitudini, infirmitatique Nostrae divinitus commissi afflictabatur; posteaquam in humilitate cordis Nostri vehementiori affectu misericordiarum Patrem praecibus, suspiriis gemitibusque flectere studuerimus, quatenus cito provincias istas vestras, tot tamque diris dissentionibus commotas, pacatas tandem, et legitimae potestatis imperio restitutas Nobis videre contigeret: encyclicas litteras statim ad Vos, venerabiles fratres nostros, dare studuimus, ut et malorum vestrorum pondere Nos quoque premi

WIELEBNI BRACIA, ZDROWIE I APOSTOLSKIE BŁOGOSŁAWIEŃSTWO.

„*Skoro wiadomość o okropnych klęskach, które w upłynionym roku ciężko trapiły to kwitnące Królestwo, doszła do nas, i gdyśmy się razem przeświadczyli, iż te nie skąd inąd pochodzą, jedno od kilku sprawców zdrady i fałszu, którzy, w naszym opłakanym wieku, powstając, pod pozorem religii, przeciw prawey władzy Monarchów, starganiem wszelkich w swey oyczyznie więzów powinney uległości, okryli ją naysmutnieyszą żałobą; upadłszy do stóp Boga wszechmocnego, którego, pomimo niedostoyność Naszą, jesteśmy Namiestnikiem na ziemi, wylewaliśmy łzy obfite, opłakując strasźliwe plagi, które dotknęły tę cząstkę trzody Pańskiey, powierzoney od Boga Naszey nieudolney pieczy, usiłując, z gorącym afektem, w pokorze serca, przebłagać modłami i jękiem naszym Oyca Miłosierdzia, ażeby zdarzył nam jak nayrychley, kraje wasze, przez tyle tak srogich niezgod wstrząśnione, oglądać uspokojonemi i przywróconemi pod rząd prawey władzy: przesłaliśmy niezwłócznie wam, Wielebni Bracia, listy nasze okolne, ażebyście wyrozumieć mogli, że i nas też trapi brzemię nieszczęść waszych, i ażebyśmy przyczynili wam pociechy, a*

intelligeretis, et solatii aliquid roborisque adderemus pastorali sollicitudini vestrae, quo, ad saniores doctrinas propugnandas, illasque carissimis Clero, gregique Vestro suadendas et inculcandas, novo semper ardentiorique zelo incumberetis."

„Verum cum nobis renuntiatum sit Epistolas illas Nostras, ob summam temporum difficultatem, ad Vos minime pervenisse, ideo nunc temporis, quo praesenti Dei ope factum est, ut pacatae res sint atque tranquillae, rursus cor nostrum, venerabiles fratres, vobis aperimus, zelum sollicitudinemque Vestram magis magisque, quantum cum Domino possumus, excitantes, quatenus omni vi et studio veram praeteritorum malorum causam e grege vestro arceatis. In hoc nimirum sedulam curam diligentiamque omnem impendere debetis, ac maximopere vigilare, ne dolosi homines ac novitatum propagatores erroneas doctrinas falsaque dogmata in grege vestro disseminare pergant, publicumque bonum, uti solent, praetexentes, aliorum credulitate, qui simpliciores et minus cauti sunt, abutantur, adeo, ut eos praeter ipsorum intentionem in Regni pace turbando, societatisque ordine evertendo, veluti caecos ministros fautoresque habeant. Profecto horum Pseudo Doctorum fraus ad Christi fidelium utilitatem et instructionem perspicuo sermone est detegenda; cogitatuum vero eorumdem fallacia decretoriis et inconcussis divinae scripturae oraculis, nec non sacrae ac venerabilis Ecclesiae traditionis certissimis monumentis, forti animo ubique repellenda. Ex hisce fontibus purissimis (ex quibus Catholicus Clerus instituendae vitae suae rationem documentaque populo in concionibus tradenda, haurire debet) apertissime edocemur, obedientiam, quam praestare homines tenentur a Deo constitutis Potestatibus, absolutum praeceptum esse, cui nemo, praeterquam si forte contingat aliquid imperari, quod Dei et Ecclesiae legibus adversetur, contraire potest. „Omnis anima," (inquit Apostolus), „Potestatibus sublimio-„ribus subdita sit. Non est enim potestas nisi a Deo; „quae autem sunt, a Deo ordinata sunt. Itaque qui „resistit Potestati, Dei ordinationi resistit. . . . . . . „Ideo necessitate subditi estote, non solum propter „iram, sed etiam propter conscientiam" (Epist. ad Rom.) Similiter St. Petrus (Epist. I) universos docet Fideles: omni humanae creaturae „subditos esse „propter Deum, sive Regi quasi praecellenti, sive „Ducibus tamquam ab eo missis, *quia* (ait) *sic est* „*voluntas Dei, ut benefacientes, obmutescere facia*-„*tis imprudentium hominum ignorantiam.*" Quae monita sancte servantes antiquos Christianos, etiam sevientibus persecutionibus, de ipsis Romanis Imperatoribus deque Imperii incolumitate bene meruisse constat. Milites Christiani, ait S. Augustinus, servierunt Imperatori infideli: ubi veniebatur ad causam Christi non agnoscebant nisi illum, qui in ceolis erat. Distinguebant Dominum aeternum, a Domino temporali, et tamen subditi erant propter Dominum aeternum etiam Domino temporali." (in Ps. 124.)

„Hanc doctrinam, ut nostis, Ven. Fratres SS. Patres constantissime tradiderunt; hanc semper docuit ac docet Catholica Ecclesia; hac denique primi Christi fideles informati talem vivendi agendique rationem inierunt, ut licet pusillanimitatis infidelitatisque crimen paganorum exercitus infecerit, sed Christianorum legiones nunquam. Ad rem Tertullianus Circa Majestatem inquit: „Imperatori in-„famamur; tamen nunquam Albiniani, nec Nigria-„ni vel Cassiani, inveniri potuerunt Christiani: sed „iidem ipsi, qui per Genios eorum in pridie usque „juraverant, qui pro salute eorum hostias et fecerant „et voverant, qui Christianos saepe damnaverant, „hostes eorum sunt reperti. Christianus nullius est „hostis, nedum Imperatoris; quem scimus esse a „Deo suo constitui, necesse est, ut et ipsum diligat „et revereatur, et honoret, et salvum velit.

siły dodali pasterskiey troskliwości waszey, któraby coraz nową i coraz mocnieyszą podsycała was gorliwością do szerzenia zdrowey nauki, tudzież do wpajania jey w serca naymilszego Duchowieństwa i trzody wam poruczoney."

„Lecz gdy Nam doniesiono, że pomienione listy nasze, w tych nader burzliwych czasach, wcale do was nie doszły, przeto dziś, kiedy, za sprawą Boską, pokoy i zgoda zostały przywrócone, znowu otwieramy wam, Bracia Wielebni, serce nasze, obudzając nayusilniey, o ile w Bogu możemy, gorliwość i pieczą waszą, abyście całemi siłami, od powierzoney wam trzody, odwracali prawdziwą przyczynę przeszłych nieszczęść. W témci albowiem naywiększey dokładać winniście staranności i naypilniey czuwać, iżby ludzie zdradliwi i rozsiewacze nowości, niezdołali rozkrzewiać pomiędzy owieczkami waszemi błędnych nauk i fałszywych dogmatów; ażeby, jak zwykle, pod maską dobra powszechnego, nie używali na złe lekkowierności prostszych od siebie i mniey bacznych, tak dalece, iżby ci, przeciw własney chęci, mieli im służyć za ślepych zwolenników i działaczów ku zakłóceniu pokoju Państw i wywróceniu porządku społecznego."

„Należy, zaiste, dla pożytku i przestrogi wiernych Chrystusowych, jawnie wyświecać przewrótność tych fałszywych nauczycieli; należy zbijać dzielnie i w każdym razie błędne ich zasady niezłomnemi wyrokami Pisma Boskiego i niewątpliwemi pomnikami podań Kościoła Swiętego. Z tychto nayczystszych źródeł, (gdzie Duchowieństwo Katolickie powinno czerpać prawidła postępowania i nauki, których w kazaniach ludom udziela) nayjaśniey uczymy się, że uległość władzom od Boga ustanowionym, jest prawem niezbędném, od którego nikt się wyłamać nie może, chyba w takim tylko razie, jeśliby posłuszeństwo rozkazom, sprzeciwiało się prawom Boskim i Kościelnym."

„Wszelaka dusza (mówi Apostoł), niechay będzie poddana wyższym zwierzchnościom. Albowiem niemasz zwierzchności, jedno od Boga; a które są, od Boga są postanowione. Przeto, kto się sprzeciwia zwierzchności, sprzeciwia się postanowieniu Bożemu . . . Przetoż z potrzeby bądźcie poddani nie tylko dla gniewu, ale też dla sumnienia. (List do Rzym.)"

„Apostoł Piotr S. (List 1) naucza również wiernych, ażeby wszelkiemu ludzkiemu stworzeniu poddani byli dla Boga: chociaż Królowi, jako przewyższającemu; chociaż Xiążętom, jako od niego posłanym, bo (*prawi*) taka jest wola Boża, abyście dobrze czyniąc, usta zatkali niemądrych ludzi głupstwu."

„Chrześcianie pierwiastkowego Kościoła, tak byli wierni tym przepisom, iż nawet, wśród okropności prześladowania, wielce się zasłużyli Cesarzom Rzymskim, przykładając się do ocalenia Państwa: „Żołnierze Chrześcijańscy", mówi S. Augustyn, „służyli niewiernemu Cesarzowi. Ilekroć zasię szło o sprawę Chrystusa, znali tylko Tego, który jest w Niebiesiech. Umieli oni rozróżnić Pana przedwiecznego od doczesnego, a wszelako, przez miłość dla Pana Niebios, byli też posłusznymi władcy ziemskiemu" (w ps. 124).

„Oycowie Swięci, jak wam, Wielebni Bracia, wiadomo, zgodnie naszym poprzednikom tę naukę podawali; Kościoł też Katolicki stale ją opowiadał i dziś opowiada. Była ona naostatek prawidłem postępowania pierwszych Chrześcian, tak, iż zbrodnia niemęstwa i zdrady, w hufcach pogańskich częsta, nigdy w ich zastępach nie postała. Słuchaymy co mówi Tertullian: „Szkalują nas przed Cesarzem, a wszakże Chrześcianie niebyli nigdy znalezieni Albinianami, Nigrianami, ani Kassyanami; lecz ci właśnie, którzy wczora jeszcze na bałwany przysięgali, którzy za zdrowie Cesarzów ofiary czynili i ślubowali, którzy Chrześcian częstokroć potępiali, ci właśnie okazali się być nieprzyjaciółmi Cesarza. Chrześcianin niczyim nie jest nieprzyjacielem, a tym mniey Cesarza: gdyż wiemy, iż on jest ustanowiony od Boga, i żeśmy przeto powinni go kochać, czcić, i wszelakiego mu życzyć dobra."

Haec dum vobis, Ven. Fratres communicamus, sic a Nobis dicta volumus, non quasi illa comperta non habeatis, aut quasi nos timeamus, ne satis ardenti zelo in propugnanda disseminandaque sanioris doctrinae praecepta circa obedientiam, quam subditi legitimo Principi suo exhibere tenentur, incumbatis; sed eo talia diximus, quo facilius intelligatis quinam sit animus Noster erga Vos, et quomodo cupiamus omnes istius Regni ecclesiasticos viros doctrinae puritate, prudentiae splendore, vitaeque sanctimonia ita elucescere, ut omnium oculis et judicio irreprehensibiles appareant. Hoc modo omnia, uti speramus, e votis feliciterque procedent. Fortissimus Imperator Vester benignum se erga vos geret, officia Nostra, quae certe interponere non omittemus, postulationesque Vestras de bono Catholicae religionis, quam Regnum istud profitetur, cuique patrocinium suum nullo umquam tempore negaturum promisit, aequo semper animo excipiet. Sapientes, qui vere tales sunt, promeritis vos laudibus prosequuntur, et *qui ex adverso sunt, verebuntur nihil habentes mali dicere de vobis.*"

„Interim, levantes in coelum manus nostras, Deum pro Vobis deprecamur, ut unumquemque vestrum coelestium virtutum copia in dies magis magisque ditet et repleat; *Vosque semper in corde habentes*, *hortamur*, *ut impleatis gaudium nostrum*; *idem sapiatis*, *eandem charitatem habentes*, *unanimiter idipsam sentientes; loquimini omnes*, *quae decent; sanam doctrinam*, *Verbum sanum*, *irreprehensibile*, *depositum custodite*, *state in uno spiritu unanimes*, *collaborantes fidei Evangelii*; Orate demum sine intermissione Deum pro Nobis, qui Apostolicam benedictionem, paternae charitatis pignus, Vobis gregibusque curae Vestrae commissis, amantissime impertimur."

Datum Romae apud S. Petrum, die Mai 1832, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

„To gdy wam, Bracia Wielebni, przekładamy, nie przeto to czynimy, iżbyśmy powątpiewali, azaliście tego świadomi, lub iżbyśmy się lękali, że nie dość gorliwie bronić i rozkrzewiać będziecie przepisy zdrowey nauki, względem posłuszeństwa, które poddani winni są prawemu swemu Władcy; pragniemy tylko, ażebyście z niniejszych wyrazów snadniey wyrozumieli, jaki jest względem was nasz umysł, i jak gorąco żądamy, iżby wszyscy tego Królestwa duchowni mężowie, czystością nauki, światłem mądrości i świątobliwością żywota, tak się odznaczali, iżby w oczach i przekonaniu wszystkich żadney nieulegali naganie. Tym, tuszymy sobie, sposobem, póydzie wszystko pomyślnie, wedle życzenia.

Naypotężnieyszy wasz Cesarz łaskawym dla was będzie: do Naszego wstawienia się, którego nie zaniedbamy, i do próśb waszych o dobro wiary katolickiey, którą to królestwo wyznaje, i którey Swą w każdym czasie opiekę zaręczył, dobrotliwie się on zawsze przychyli. Wtenczas prawdziwie mądrzy oddadzą wam zasłużoną pochwałę, nieprzyjaciele zaś zmuszeni będą milczeć, niemając nic wam do zarzucenia."

„Teraz, podnosząc ręce do Nieba, błagamy Boga, aby nieprzestawał każdego z was obdarzać cnotami niebieskiemi; a mając was zawsze w sercu Naszém, upominamy, ażebyście, dla zupełney Naszey pociechy, tegoż byli przekonania, tąż pałali miłością, i zgodnie toż samo czuli; opowiadaycie co przystoi; zdrową naukę, Słowo Boże zdrowe, nieskażone, jako wam powierzoném jest, chowaycie; trwaycie w jedności ducha i myśli, pracując spólnie dla wiary Ewangelii. Módlcie się też nieprzerwanie za Nas: My zaś wam i powierzonym wam trzodom wiernych) dajemy serdecznie Apostolskie błogosławieństwo, jako rękoymią Naszey Oycowskiey miłości.

Dan w Rzymie, u S. Piotra, Maja roku 1832, biskupstwa Naszego roku drugiego. (*T.P.*)

Warszawa d. 31 sierpnia.

Jenerał Adjutant Hrabia Wincenty *Krasiński* wyjechał do *Opinogóry*.

— Dnia 1 Września. —

Dnia 26 zeszłego miesiąca w *Lublinie*, odbyła się naysolennieysza uroczystość, przeniesienia Katedry Biskupiey z dawney do nowey i jey poświęcenia, to jest, do niegdyś kościoła Jezuickiego, teraz stosownie i ozdobnie odnowionego. Obrzędu tego dopełnił JW. JX. *Dzięcielski* Biskup Dyecezyi Lubelskiey, przy towarzyszeniu nader licznego Duchowieństwa. Przeniesiono oraz obraz Zbawiciela od wieków cudami słynący. Ludu znaydowało się kilka tysięcy. Teraźnieyszy kościół katedralny jest ozdobiony rzadkiey piękności malsturą.

(*G.W.*)

Kraków d. 23 sierpnia.

Rządzący Senat wydał zawiadomienie następujące: — „W skutku noty Radcy Państwa Rezydenta Jeneralnego Konsula Cesarza Wszech Rosyi, Króla Polskiego, w *Krakowie*, P. *Zarzyckiego*, z d. 17 b. m., Senat podaje niniejszém do wiadomości, iż, stosownie do Naywyższey Cesarskiey woli, JO. Feldmarszałek Xiążę *Paskiewicz Warszawski*, dzień 13 października r. b., jako ostateczny termin dla dawnieyszych oficerów Polskich z Austryi, przeznaczył. (*G.W.*)

Galicya i Lodomerya.

N. Cesarz *Austryacki*, uznawszy potrzebę połączenia władzy woyskowey z cywilną, w osobie Gubernatora Galicyi, raczył mianować Gubernatorem Jeneralnym Arcy-Xięcia *Ferdynanda d'Este*, (który był w *Warszawie* r. 1809 i 1826)

(*G.W.*)

Prussy.

Berlin d. 20 sierpnia.

Równie, jak się idzie codziennie do teatru, i przypatruje się wystawionemu tam widowisku, wielkiey ważności do niego nie przywiązując, równie, mówię, czytają się codziennie gazety paryzkie, bez szczególnieyszego baczenia na to, co w sobie zawierają; przebiegamy je przelotem, podobnież, jak ich redaktorowie przelotem pisali. Ale ponieważ też gazety, może i przez działanie wymienionej przez nas okoliczności, naywiększy wpływ, na kierunek i rozwinięcie się opinii publiczney wywierają, nie będzie od rzeczy danie poznać ich charakteru, przez udrzający przykład sposobu, jakim są redagowane. Rzadko kiedy te gazety, rzeczony swojego ich układu sposób, tak jawnie wyświeciły, jak to się im zdarzyło z powodu ostatnich postanowień seymu niemieckiego, których w ostatku, rachuby ich poścignąć nie mogły. Ci gazeciarze, którzy rozumieli, że ich opinia równie przemagała w Niemczech, jak we Francyi, a nawet w niektórych gabinetach niemieckich, jakże musieli bydź temi postanowieniami zdumieni? *Constitutionnel*, między innemi, nie chce nawet w nie wierzyć. Jakto? I pierwieyże o tém nie był uwiadomiony? I nic, a nic, mu zgoła pierwiey o tém nie powiedziano? Ministrowież o niczém rządu swojego nieuwiadomili wprzódy? Wczoray jeszcze, sam to swoim czytelnikom przypomina, mówił, o poróżnieniu panującém pomiędzy członkami konfederacyi niemieckiey, a dzisiay ma obecne przed oczyma te podpisy, w których jednomyślność nigdy wierzyć nie można było.

Przybliżając się do mównicy, z wysokości którey, ci przywódzcy dają poznawać swoje mniemania, o przeznaczeniu Niemiec, zdumiewać się tylko można.

Chcemyż wiedzieć, azali znajoma im jest konstytucya niemiecka? Posłuchaymy, jak jeden z naylepiey poinformowanych dzienników, rozumie, że wytłumaczył fenomena postanowień seymowych. „Ośmnastu, powiada, pełnomocników znaydowało się na posiedzeniu, reprezentujących te maleńkie państwa niemieckie, których liczba wotów, razem wzięta, nie wyrównywa, przypadłey aktem federacyynym na Prussy i Austryą." Co za błąd niezmierny! W liczbie 17 głosów, postanowienie seymowe składających, Austrya i Prussy dwa ich

(3)

tylko mają. Gazety francuzkie, zawsze biorą za jedno, akt konfederacyi, z ostatecznym aktem wiedeńskim; zdumiewają się, iż w jednym z tych aktów, nie znaydują pomieszczonych w drugim postanowień, które były zacytowane.

Chcemy wiedzieć, azali znają oni politykę stanów niemieckich? Rozpatrzmy się tylko, w chwili, kiedy się każdego ze stanów niepodległość zabezpiecza, przez opór stronnikom jedności urojoney, te gazety roją sobie o niebezpieczeństwach, na jakie ta niepodległość zostanie wydana, i zatrudnione są malowaniem ich, jak nayposępnieyszemi kolorami, co jest naturalnym ich pierwszych błędnych przypuszczeń wypadkiem.

Też gazety, pominąwszy resztę, azaliż rozwijają widoki zdrowe, względem stanu i ogólnego interessów położenia? Mniemaniem ich jest, że się tylko szuka powodów, do wprowadzenia woyska, pomiędzy Ren a granice Francyi, iż z zasadami, które wyznają, stany chcą walczyć orężem. Naprożno, ci z ich współtowarzyszów, którzy bardziey zbliżeni są do interessów, oświadczają, iż są w stanie dać naybardziey zaspokajające zapewnienia, i powtarzają im, bez końca, że nikt nie myśli o woynie. Zostają oni statecznie wiernymi swojemu przypuszczeniu, że się, przeciwko ich instytucyom, krucyata przyspasabia, że Ren jest Rubikonem pomiędzy dwóma systematami, i że nad jego brzegami, słychać już szczęk oręża i rżenie rumaków.

Czytając tyle zaskarżeń, zaniesionych przeciwko postanowieniom seymu, czujemy się w potrzebie, do odczytania ich po raz drugi. I cóż wyrażają te postanowienia? Jakie nowości zawierają w sobie? Jakie w nich zagrożenia są wyrażone? Owoż, znajome jest tego wszystkiego źrzódło.

Po wstrząśnieniach woyny rewolucyyney, które nic w dawnieyszym stanie nie zostawiły Niemcom, podwóyne zagadnienie, do rozwiązania pozostało: urządzić się na sposób dawnego swojego zjednoczenia, i reorganizować na zasadach legalności stosunki wewnętrzne w tych stanach, które gwałtownych przemian doświadczyły. Dla rozwiązania pierwszego z tych zagadnień, ustanowioną została konfederacya niemiecka, która dawne państwo niemieckie powinna była zastąpić: drugie rozwiązane zostało przez wprowadzenie konstytucyy w stanach, które powinny były odnowić tam, gdzie poszedł w zarzucenie, pierwiastek istotnie narodowy tych zgromadzeń, prawdziwie niemieckich, a ożywić go tam, gdzie został całkowicie wytępiony. Rzeczą było trudną, ażeby to podwóyne rozwiązanie, bez waśni nastąpić mogło. Musiały nastręczyć się punkta, w których wymagania konfederacyi, z pretensyami zgromadzeń stanu były w oppozycyi. Można było zaiste, w akcie federacyynym przypuścić zasady naczelne, przewodniczące zbieraniu się zgromadzeń i attrybucye ich opisujące: jednakże i w tey mierze znalazła się trudność. Jak można było, postępując tą drogą, nie ścieśnić w niczém udzielności i rządzenia się własnemi prawami, nienaruszając dawnego przywileju samorządności stanów niemieckich, co do ich urządzenia wewnętrznego, i z naylepszemi w świecie chęciami, nie narazić się na zadraśnienie w ten lub inny sposób interessów mieyscowych czyli prowincyonalnych? Konfederacya powinna była, bacząc na tę okoliczność, przestać na niektórych rozporządzeniach ogólnych, i dołożyła istotnie całey usilności, ażeby się ugruntować, ile to bydź mogło, na prawach organicznych, i przywrócić potędze niemieckiey jedność i dostoyność jey zewnętrzną. Tym czasem konstytucye reprezentacyyne, w rozwijaniu się swojém właściwy sobie zawod odbywały. Opisywać dokładnie, aż do jakiego punktu usprawiedliwiły one nadzieje, z tak solenną nadętością zapowiedziane, jest to kwestya, nad którą my się zatrzymywać nie zamierzamy sobie bynaymniey. Dosyć nam tylko będzie uważać, że ich organa, to jest, zgromadzenia stanów, skończyły na postawieniu się w oppozycyi gwałtowney, względem konfederacyi, i że w ich łonie, czynione były wniesienia formalne zagrażające bytowi konfederacyi.

A nade wszystko, objawiło się w tych zgromadzeniach dążenie, które powszechną uwagę na siebie zwróciło. Zaprzeczyć niemożna, ażeby wiele zgromadzeń stanów niemieckich, nie miały prawa, wspólnie z panującym, stanowić o ilości podatku; ale zapewne przez to się nie rozumié, ażeby też zgromadzenia upoważnione były, w chwili wszelkiey nieufności lub przemijającey rozterki, do potargania wszystkich wewnętrznych ogniw stanu, przez wzbronienie się powszechne i nieprzystawanie na żaden podatek. Takie prawo, takie upoważnienie, zamieniłoby się w niesprawiedliwość, a cała istota życia stanu, byłaby wydana na samowolność niestateczney większości. Nie, prawo do uchwały podatków, nigdy się w innném znaczeniu brać nie mogło, jak tylko za upoważnienie do naradzania się względem summy śrzodek pomiędzy *maximum* i *minimum*, stosownie do potrzeb stanu, trzymającey; prawo to ustanowione było, w celu zapobieżenia rozrzutności, zniesienia wydatków niepożytecznych, ustalenia porządku, ale nie w zamiarze wprowadzania nieładu i zamieszania. Ponieważ zaś, nie bacząc na te względy, niektóre zgromadzenia stanów, wydały się z zamysłem jęcia się tey niebezpieczney broni, dla dóyścia do swoich celów, jest rzeczą jawną, że to równie konfederacyą, jak i szczególne rządy obchodzić musiało. Albowiem to podatków odmówienie, niepodobném uczyniłoby uiszczenie się z obowiązków, które konfederacya członkom swoim przepisała; więc tém samém byt jey jużby ustał.

Zaliż można nie uznawać, iż w powszechności, konfederacya, rzetelnie była napastowana. Liczne i wyuzdane fakcye, głos swóy przeciwko niey podniosły; proponowały one, co było dotąd w Niemczech rzeczą niesłychaną, zawichrzenie formalne wszystkich exystujących stosunków, wywrócenie tychże samych konstytucyy, którym cześć bałwochwalczą poświęciły, a nade wszystko, zniesienie konfederacyi, wnosząc razem projekta dążące do uiszczenia podobnych widoków. Zaród gminowładztwa, który Francyą o tyle straszliwych cierpień przyprawił, dał się również uczuć, ze wszystkiemi swojemi symptomatami, w krajach niemieckich.

Napastuje on jedyne ogniwo, które nas jeszcze połączą, i rozwija swoje zgubne plany, innego wypadku wydać niezdolne, jak tylko zniszczenie powszechne. Konfederacya powinna była utrzymać swoje prawa, dla utrzymania swojego bytu. I w jakiż się sposób wzięła do tego?

Zwróciła ona szczególnie swoje baczenie na punkt nayistotnieyszy, to jest, na nieporozumienie, jakie powstało, pomiędzy nią, a konstytucyami szczególnemi.

Zwracając się do praw fundamentalnych, na których stan polityczny Niemiec polega, ogłosiła za nieprawne pretensye zgromadzeń niektórych stanów. Niechciała ona przeszkadzać im, przez to w użyciu prawa, co do uchwały podatków; ale ogłosiła za nielegalny sposób, przez który to prawo użyć chciano za warunek, na jakimby się gruntując, utrzymano inne koncessye, żadnego z podatkowaniem związku niemające. Lecz gdy byłoby niepodobieństwem, w tym przypadku, ustanowić raz na zawsze z dostateczną dokładnością linią demarkacyyną, pomiędzy pretensyami konfederacyi, tudzież pojedyńczych stanów, ustanowiła ona kommissyą do rozpoznawania przypadków, w których wymágania zgromadzeń stanów, byłyby w sporze z prawem publicznem Niemiec, i dawania o tém rapportów.

Wyznać musimy, że formy, nadane tym rozporządzeniom nie były uprzeyme i zniewalające, tudzież nic w sobie oznaczającego przystawanie na koncessyą niezawierały. Ależ niezapominaymy o tém, że w Niemczech, rzeczy już były przyszły do tey ostateczności, że należało, z połączonemi usiłowaniami myśleć o pohamowaniu buntu, i odpieraniu siły siłą. Ten zaś zamiar, który przypa-

Wilno dnia 29 Sierpnia v. s. 1832 roku.

szczono, zamiar, mówię, pogwałcenia praw, słusznie przez lud Niemiecki otrzymanych, byłże nim rzeczywiście? Nie takie, jak się nam zdaje, znaczenie jest postanowień seymowych. Za wyobrażeniem czuwania, idzie koniecznie nierozpoznanie i rozbiór praw obojey strony: kommissya, którey się ustanowieniem zaprzątniono, nie tylko jest przeznaczona do bronienia praw nadanych stanom, lecz i do odrzucania ich pretensyy, słuszney zasady niemających.

Prawda, że nadużycia druku zostały zganione: lecz możnaż powiedzieć, że ich nie było? Przestańmy na zapewnieniu danem nam tak wyraźnie, iż ograniczając te nadużycia, nieuczyni się bynaymnieysza przeszkoda czynności pisarzów spokoynych i wolnych od namiętności, i że nikt nie zamierza wstrzymywać postępów naturalnych umysłu ludzkiego. Bądźmy również wdzięcznymi za daną nam uroczystą obietnicę, iż żadnych, jakie tylko będą w mocy, nie opuści się sposobów, wspólny pożytek Niemiec mających na celu.

Co się zaś tycze tych, którzy wyobrażają sobie, iż ułożono zamiar ścieśnienia skonfederowanych Stanów niepodległości, powiemy im, że, przeciwnie, potrzebaby mieć wzrok bardzo tępy, ażeby niedostrzedz, że rozciąganie rozległeysze związków federacyynych, nawet w takiém znaczeniu, w jakiém je wielu stanów zgromadzenia proponowały, nie mogłoby się z bytem udzielnym państw małych pogodzić, i nieo hybnieby je zniszczyło.

Albo sądzą może, iż ułożono zamiar napastowania Francyi? Jakże to bydź może? ażeby środki, które mają na celu nasze zabezpieczenie się wewnętrzne, były także, jak to utrzymują niektóre gazety francuzkie, oznakami kroków nieprzyjaznych przeciwko Francyi? Nigdy Napoleon, w naywyższém swojey potęgi wygórowaniu, nieśtłumaczył się w sposób tak arbitralny.

Ale niechay się nikt oszukiwać nie daje. Pokoy europeyski niezachwiał się dotąd bynaymniey, a kwestye naytrudnieysze, więcey, niż kiedy, zmierzają teraz do załatwienia się sposobem ugodliwym.

Nie! nie było wzmianki naymnieyszey w postanowieniach Seymu niemieckiego, o niczém podobném temu, co gazety francuzkie wymieniają. Nie myślą tu bynaymniey o krępowaniu swobód i wolności prawnych, o dopomaganiu arbitralności, niemniey jak o pogwałceniu jakieykolwiek naywyższey władzy, albo też o grożeniu któremu obcemu mocarstwu. Każdy kray ma potrzebę objaśnić się względem nieporozumień, które powstają z powodu wymagań całego ciała i każdey części jego szczególney. Jeżeli powinność jemu przepisuje, myśleć o rozwijaniu polepszenia obecnego porządku rzeczy, obowiązany jest także, dzielnie odpierać kuszenia się do wywrócenia jego zmierzające, na które się niezmierna mieszkańców większość wzdryga. Odpowiedzieć tey Niemiec potrzebie, dopełnić tey powinności, oto jest zamiar i cel jedyny postanowień seymowych. (*Pruska Gaz. Stanu.*) (*J.d.S.P.*)

— Nasz rząd weydzie teraz z Królem Belgów w bezpośrednie dyplomatyczne związki; utrzymują, że Pan *Arnim*, dotychczasowy Radca przy Pruskiém poselstwie w *Paryżu*, jest przeznaczony na Posła do *Bruxelli.*

Pułkownik *Canitz*, znany przez swe missye do *Carogrodu* i do główney kwatery Marszałka polnego Hr. *Dybicza*, a nakoniec towarzysz Xięcia *Wilhelma* do *Petersburga*, mianowany Posłem w *Kassel.* (*G.W.*)

Anglia.

Londyn dnia 21 sierpnia.

Wszystko tu jest zajęte przygotowaniem do przyszłych wyborów.

Dziś Król nasz zaczyna 68 rok życia. Gazeta *Globe* czyni uwagę, iż rząd przeszłego Króla odznaczył się wprawdzie wielkiemi wypadkami; lecz udział, jaki miał *Jerzy IV* do ich zrządzenia był trafunkowy; poprawę zaś naszey konstytucyi winniśmy po większey części *Wilhelmowi IV.* Teraz trzeba tylko, aby się daley opiekował zasadami, które zdziałały reformę.

W *Plymouth* spodziewają się codzień przybycia z *Cork* flotty admirała *Malcolm*, która znacznie wzmocniona ma wrócić do Irlandyi.

Hrabia *Grey* za kilka dni opuści *Londyn*, udając się do zamku *Howick* w *Northumberland*, gdzie ma sześć tygodni zabawić. Lord *Brougham* wyjechał już do *Brougham-Hall* w *Westmoreland.*

Katolicki Xiądz G. *Spencer*, naymłódszy syn hrabiego *Spencer*, a brat lorda *Althorp*, przybył z *Rzymu.* Mówią, że kapelusz kardynalski przeznaczony jest dla niego.

Onegday po prędkiey 7miodniowey podróży przybył z *Lisbony* do *Liverpool* okręt *Ann Paley.* Aż do jego odbicia od lądu dnia 11 b. m. w południe nic ważnego nie zaszło. Woynę prowadzące strony zdają się mieć pewny wstręt do rozlewu krwi swoich poddanych. *Lisbona* zostaje zawsze w stanie oblężenia, tak przez blokującą flotę, jak przez ogłoszenie rządowe.

W *Lisbonie* odebrano telegraficzną wiadomość z dnia 6 b. m., że 12,000 geryllasów otacza *Porto.*

Donoszą z *Porto* pod d. 4 sierpnia: Jeżeli dyplomacya nie poda nam ręki, walka bardzo długo jeszcze potrwać może. Nasi przyjaciele konstytucyyni, zdumieni tak słabą siłą naszey wyprawy, obawiając się nieszczęśliwych wypadków tak nierówney walki, i nie mogąc polegać na żadney dla nich pomocy, nie mogą otwarcie wystąpić przeciw *Don Miguelowi*, zwłaszcza, że wszędzie duchowni stoją im na przeszkodzie. Pomimo tego wszystkiego, interessa nasze nie źle stoją.

Pan *Vandeweyer* miał dnia wczoraySzego w ministeryum spraw zagranicznych naradę z lordem *Palmerston*, gdzie następnie odbyła się Konferencya pełnomocników pięciu Wielkich Mocarstw.

— Dnia 24 —

Dziennik *Courrier* między nowszemi wiadomościami donosi z listu pisanego na okręcie *Rainha de Portugal*, który przywiózł przybyły z *Porto* okręt *Royalist*, że zaszła bitwa między wspomnionym okrętem *Rainha de Portugal* i jego fregatą z dwiema nieprzyjacielskiemi fregatami o 47 i 50 działach, która rozpoczęła się późno w wieczór i pół trzeci godziny trwała, poczém okręty nieprzyjacielskie ustąpić musiały. Daley listy z *Porto* donoszą, pod dniem 16 t. m., że *Sartorius* zgromadził wszystkie swoje okręty z przyłączeniem parowego okrętu *City of Edinburg.*

Courrier, udzieliwszy wiadomości z Portugalii, tak o sile lądowey *Don Pedra*, jak o jego flocie, robi uwagę: że jeżeli prawa *Donny Maryi* nie będą nie tylko uznane, ale i czynnie poparte przez lud Portugalski, *Don Pedro* własną siłą bez obcey pomocy nie zdoła jey posadzić na tronie swych przodków.

Dziennik *Morning-Post* donosi: „Od przeszłego poniedziałku, ajenci *Don Pedra* bardzo czynnie zaymują się werbowaniem ludzi do armii jego. (*G.W.*)

Francya.

Paryż dnia 17 sierpnia.

Piszą z Avignon pod dniem 5 b. m.: „Wczora, w czasie przedstawianey na tuteyszym teatrze dramy *Victimes Cloîtrées*, pod koniec drugiego aktu, odgłos gwizdania, które się rozległo z pier-

wszych lóż zajętych przez officerów polskich; znalazł oppozycyą na parterze. Lecz na to jeden z Polaków wychyliwszy się z loży gwizdnął na nowo. Gdy zaś miejski rzemieślnik głośno i żywo mu przymówił, oficer pogroził mu laską, i natychmiast inni Polacy, ujmując się za towarzysza, rzucili się tłumnie na parter, i zaledwie policya potrafiła uprowadzić przed ich zawziętością niejakiego Gandibert, który na samym jeszcze początku zamieszania miał zawołać *à bas les Polonais!* i którego zamknięto w ratuszu. Ale emigranci i do tego nawet miejsca nieprzestali aresztowanego prześladować, i chcieli go przemocą wyrwać, pomimo wszelkich zapewnień plac-adjutanta, iż, jeśli jest winnym, otrzyma niechybnie zasłużoną karę. Podczas wzmagającego się coraz rozruchu, znieważyli nawet dowódzcę departamentowego, wykrzykując: *precz z francuzami! bij francuzów!* i zaledwie przybycie woysk liniowych i doskonała ich karność, potrafiła wstrzymać rozlew krwi i przywrócić spokoyność. — „Ale taki stan rzeczy, długoż trwać będzie? Szczérze wyznając prawdę, Polacy ci, których tak tu oglądać pragnęliśmy, stają się gośćmi nazbyt uprzykrzonymi."

Wszyscy Ministrowie wrócili już z *Compiègne*; xiążę Tayllerand przybył do Paryża 13 b. m. i tam obłóżnie zachorował, lecz się ma lepiey. W drodze pojazd się jego wywrócił; xiążę, szczęściem, nie odniósł szwanku, lecz jadąca z nim hrabina Tyszkiewiczowa, z domu Poniatowska, rażona została z przestrachu silną apoplexyą i teraz jeszcze znayduje się w niebezpieczeństwie w *Bourbon l'Archambault.* (*T.P.*)

— *Dnia 18* —

Dziennik *Aviso z Tulonu* donosi, że Hrabia *Bourmont* i drugi naczelnik Wandeyczyków, znaydują się w lasach pod *Cuyes* i *Signes*, zkąd między rozmaitemi miejscami utrzymują korrespondencye. Ministrowie nakazali miejscowym władzom pilną baczność, a oddział żandarmów wyszedł z *Tulonu* na ich wyszukanie.

Król Jmć pracował onegday z Ministrami morskim i oświecenia publicznego, a dziś, przybywszy do tuteyszey stolicy, przewodniczył w radzie Ministrów, i dał prywatne posłuchanie Radzcy Stanu Baronowi *Pichon*, który był naczelnikiem administracyi cywilney w *Algerze.*

Xiążę *Blacas*, jak zapewnia *Messager*, bawił dwa dni w *Paryżu*, potém z nadesłanemi depeszami z *Holyrood* udał się do Xiężny *Berry* w Wandei.

France nouvelle z pewnością utrzymuje, że wiadomości, w Angielskim Dzienniku *Courrier* umieszczone, o przystąpieniu Króla Hollandyi do ostatnich projektów Konferencyi, potwierdzają się.

Dziennik *Monitor*, podług *France meridionale* umieścił artykuł z *Pau*: — „Niewątpliwą jest rzeczą, że niektórzy żołnierze francuzcy, idąc za radą złych ludzi, opuściwszy swe pułki nad granicą stojące, udali się do Hiszpanii. Teraz ciż woyskowi, doznawszy wielkiey nędzy i naygorszego obeyścia się z niemi, bo zdrayców nigdzie dobrze nie uważają, żałują swego postępku i wracają do oyczyzny, którey nie powinni byli nigdy opuszczać. Ostatnią razą przybył kapral i dwóch żołnierzy w nędznym stanie do *St. Jean Pied-de-Port*, opatrzeni świadectwem Posła naszego w *Madrycie*; odesłano ich do *Bayonny.*

Dnia onegdayszego Król prezydował na radzie Ministrów, gdzie naradzano się nad czasem zwołania Izb i mianowania nowych Parów. Po czém wyjechał do *Eu*, miasteczka w Departamencie *Niższey Sekwany.*

Wielu tuteyszych kupców handlujących winem zebrało się wczoray i obrali kommissyą dla ułożenia adressu do Króla, którego chcą prosić o cofnięcie postanowienia przed kilkoma dniami wydanego, względem podwyższenia cła wchodowego przy bramach *Paryża.* Wielu różnych handlem trudniących się kupców, po tém podwyższeniu, podnieśli cenę swoich towarów.

Mówią, że Karoliści traktują z bankierami Londyńskiemi, o pożyczkę 100 milionów franków.

W skutek ucieczki z więzienia w *Nantes* adwokata *Guibourg* Karolisty, uwięziono nie tylko dozórcę więzienia z dwóma jego pomocnikami, ale i znalezionych przy przetrząsaniu domów byłego Porucznika żandarmeryi *Laroche* i Pana *Billon.*

Więźniowie stanu w *Nantes* urządzili w swem więzieniu gabinet do czytania.

Pan *Barthest*, Wielki Pieczętarz, od powrótu swego z *Compiègne*, jest zawsze chory.

Szczególnieysze jest zdarzenie, że właśnie głównieyszych czterech naczelników władzy rządowey, jako to: Minister woyny *Soult*, Minister spraw zagranicznych *Sebastiani*, Minister spraw wewnętrznych *Montalivet* i Pan *Barthest*, ciągle chorują; podczas tak ważnych, jak teraźnieysze, okoliczności. Sprawa Francyi, interess Europy, poniosą piętno ich słabości.

Don Miguel rozporządzeniem z dnia 26 lipca, mianował kommissyą, przeznaczoną do ukarania miasta *Oporto*, skoro pod jego władzę powróci. Właśnie w tym samym czasie *Don Pedro* w *Oporto* wydał edykt, w którym zaleca naywyższe szanowanie własności Miguelistów, również ogłasił ostry zakaz przeciw wszelkim nazwom stronnictw, jako to: Miguelistów *Corcundas*, ponieważ odtąd wszyscy Portugalczycy tylko dziećmi jedney i tey samey oyczyzny bydź mają.

Dowiadujemy się z pewnego źródła, iż Passa Egiptu *Mehemed Ali*, działając przeciw firmanowi z *Konstantynopola*, który na niego wkłada klątwę, i wszelkich urzędów oraz godności go pozbawia, zwołał wyższe duchowieństwo w *Kairze* i podał mu różne zapytania do rozwiązania. Także wyższe duchowieństwo z *Mekki*, naypierwszego z pomiędzy świętych miejsc, oraz z *Damaszku*, które również do tych należy, ma bydź wezwane do rozwiązania różnych pytań; po czém brakowałoby tylko jeszcze odpowiedzi duchowieństwa z *Bagdadu*, aby osiągnąć przystąpienie wszystkich świętych miejsc. Z *Damaszku* udała się armija Egipska do *Aleppu*, dla osadzenia ciaśnin w górach, którędy Turcy przedzierać się muszą, jeżeli zechcą zaprzeczyć *Ibrahimowi* Paszy posiadania Syryi. Ich siły zbroyne w tey prowincyi, składają się tylko z 10,000 ludzi nieregularnych, które się okopały w *Hamah.* Ten obóz w prędkości umocniony, może tylko słaby opór czynić, i pewnie będzie *Ibrahim* Pasza z końcem lipca Panem *Aleppu.*

Donoszą z *Dinan* (w Departamencie *Cotes du Nord*), iż w nocy z dnia 10 na 11 b. m. dway urzędnicy celni spostrzegli 3ch ludzi dobrze ubranych, chodzących nad brzegiem. Poczytując ich za Szuanów, chcących umknąć, zapytali się o passport. Zamiast odpowiedzi, jeden z tych urzędników dostał postrzał, i w 5 godzin umarł; drugiego zaś owi ludzie puścili, odebrawszy mu strzelbę, którą na kawałki połamali. Ściga ich żandarmerya. (*G.W.*)

1 W Magistracie Miasta Wilna odbywać się będzie w nadchodzącym miesiącu septembrze dnia 19 publiczna licytacya, a dnia 22 przetarg, na przedaż Domku żydówki Jenty Mortchelowey, w mieście tuteyszym na przedmieściu Snipiszkach pod Nrem 947 położonego, w samych materyałach rubli assygnacyynych 450 oszacowanego. Życzący przeto nabydź pomieniony domek z przynależnemi do onego budowlami, zechcą w oznaczone terminy jawić się do Magistratu Wileńskiego, dla zaakceptowania punktów przedlicytacyynych i należenia do licytacyi. Roku 1832 miesiąca augusta 26 dnia.

Marcin Straus Burmistrz.
Kazimierz Degutowicz Regent M. W.
(1078)

Teatr. Jutro Komedya *Kobieta dotrzymująca sekretu*, zakończy opera: *Alexander i Apelles.*

DODATEK DRUGI

Wilno dnia 29 Sierpnia v. s. 1832 roku.

OGŁOSZENIA.

2 Od Mińskiey Izby Skarbowey ogłasza się, iż stosownie do przedpisania Wyższey Zwierzchności, znaydujące się w skonfiskowanych dotąd w tuteyszey Gubernii, z powodu byłego buntu, majątkach, artykuły czynszowe, pokazane w załączoney przy tém wiadomości, oddają się przez Nią od dnia 12 kwietnia przyszłego 1833 roku w trzyletnią dzierżawę — Terminy na ten przedmiot publicznych targow, naznaczone tegoż roku na Mińskich Kontraktach w miesiącu marcu — targ 7go, a przetarg 10go dnia; zatém życzący targować się i wziąć te artykuły w takową arendę, zechcą przybydź na czas wskazany do tey Izby z pewnemi ewikcyami, gdzie im będą okazane szczegółowe kondycye.

Radca *Włodzimierz Weredkowicz.*
Sekretarz F. *Neroński.*
W obowiązku Naczelnika Stołu S. *Strzecki.*

Wiadomość sporządzona w Mińskiey Skarbowey Izby Czasowym Oddziale o artykułach czynszowych w skonfiskowanych i byłych za sekwestrem w Skarbowém Zawiadowaniu majątkach, przeznaczonych na oddanie z publicznych targow od 12go kwietnia 1833go roku w arędę, na następne trzy lata.

N.	W jakich skonfiskowanych majątkach i jakie mianowicie artykuły czynszowe.	Ile płaci się teraz z nich roczney arendy. Srebrem. Rub.	K.	Jakie dzierżawca podług dawnieyszych zwyczajów powinien mieć wygody.
	Mińskiego Powiatu.			
1	W majątku Stołpcach Xcia Adama Czartoryskiego. — Przedaż trunkow w całym majątku z domem gościnnym, karczmami, młynami, przewozem i publicznemi wagami.	4037	10	Opłata za dozwolenie wwozu do odkupnych mieysc wódki, słodkich i innych wódek, a także ich przedaży, za odważenie na publicznych wagach, od rzezi bydła, od różney na rynkowym targu przedaży, za przewóz na rzece Niemnie, i od innych przedmiotów.
	W tymże majątku rybołówstwo . .	30	—	
	Rzeczyckiego Powiatu.			
2	W majątku Pohonnem, byłym w posiadaniu Bazyljanow Owruckich. Trzy karczmy po wsiach z wołowym i wodnym młynem i waluszem	165	—	Wygody zwyczayne od dozwoloney przedaży trunków i poboru za mliwo.
	Dziśnieńskiego Powiatu.			
3	W majątku Biełowcach Wołosowskiego karczma jedna	10	—	Wygody zwyczayne od dozwoloney przedaży trunkow.
4	W majątku Moczuliszczach Augusta Chomskiego. Karczma jedna	10	—	
	Wileyskiego Powiatu.			
5	W zostającym w sekwestrze pod Skarbową administracyą majątku Wiazyniu Obywatela Hippolita Gieczewicza. Karczma z szynkami po wsiach, z młynem, waluszem i imbarem na skład pieńki i towarnego drzewa	1000	—	Wygody zwyczayne od dozwoloney przedaży trunkow i poboru za mliwo.

Radzca Włodzimierz Weredkowicz.
Sekretarz F. Neroński.
W obowiązku Naczelnika Stołu S. Strzecki. (1067).

3. CESARSKIEGO Domu Wychowania Rada Opiekuńcza Moskiewska, niniejszém obwieszcza, iż w niey przedawane będą z aukcyynego targu dane na ewikcyą za uchybieniem terminu nieruchome majątki:

1) Półkownikowey Gwardyi Natalii Alexandrowey Saweljewey, w Gubernii Witebskiey, w powiecie Surażskim, przy wsi (Siele) Wereczje 8 w wioskach (derewniach): Pawluczkowie 22, Wereczju 4, Chołujach 30, Hłazunach 19, Sołodnikowiczach 46, Masiejewie 44, Karnilinie 35, Kasiukowie 40, Brodach 19, Żukowie 9, Żujewie 11, Kowaliowie 44, Isandrach 26, Barkach 26, Kolcach 28, Saczenkach 32, Stajach 34, Tilkowych Niwach 51 Gribulach 52, Przywałnach 25, Arżywicach 25, Szewniewie 14, i Marasznie 12, w ogóle 656 dusz.

2) Obywatela Ignacego Michayłowa Bobryka w Gubernii Mohilewskiey, powiecie Klimowieckim, we wsi Pożarze 24 dusze.

3.) Półkownikowey Barbary Aleksiejewey Kuźminey-Karawajewey, w Mińskiey Gubernii, w powiecie Borysowskim, we wsiach z domami Izbiszcze z 81—19, Czystie 58, Wardomiczach 30, Matesowie 81, Juryłowie 35, Ponie 34, Łubieniach 16, Sakowiczach ze 102 — 17, Zabrodzie 37, Niedźwiedzicy 7, Kruhłem 6, w ogóle 340 dusz podług 5 rewizyi.

4.) Sukcessorów zmarłego Kollegialnego Assessora Jana Grygorjewa Bohdanowicza, w Gubernii Witebskiey, Powiecie Wielizkim, części Pczelińskiey, we wsiach: Kasiłowie 51, Pczelinie 55, Masiejewie 40, Zadorożu 34, Zamoszyszczu 55, części Agrizowskiey we wsiach: Hryszewie 33, Trubnikowie 22, Andrejewskiey z 75—71, w ogóle 361 dusz.

Wszystkie te majątki będą przedawane z narodzonemi po rewizyi, z całą przynależną do nich ziemią, i wszelkiém na niey zabudowaniem i z przewodem długu, kto będzie życzył, podług starego świadectwa na prawidłach kassy Zachowawczey na 26 albo 37 lat. Targi zaś naznaczone są w dniach: pierwszy 9, wtóry 6, trzeci 10 oktobra msca 1832 r. — Zatym życzący sobie kupić zechcą przybywać na terminy naznaczone dla targów o godzinie 10tey zrana, zapisywać się zaś mogą codziennie, wyjąwszy dni uroczyste. Dnia 4 sierpnia 1832 roku.

Expedytor Strasznikow.
Pomocnik Expedytora Pomerańcow. (1057)

---

3 Отъ Виленской Казенной Палаты симъ объявляется, что продажа находящыхся въ секвестрованномъ имѣніи Смургоняхъ дворовыхъ, економическихъ, и табунныхъ лошадей, съ публичнаго торга, будетъ производиться не въ преждѣ назначенныхъ срокахъ, то есть 31 сего августа и 5 числъ будущаго сентября но 19 и 22 дня тогожъ мѣсяца; и что желающіе купить таковыхъ лошадей могутъ явиться на вновь назначенные сроки въ имѣніе Смургони въ Ошмянскомъ Уѣздѣ лежащее. 23 августа 1832 года

Ассесоръ Иванъ Перепеча.
Стола помощникъ Августинъ Вольскій.
Въ должности Журналиста Чаплинскій.

3 Izba Skarbowa Wileńska ogłasza, że dla wyprzedania z publiczney licytacyi znaydujących się w osekwestrowanym majątku Smorgoniach; dwornych, ekonomicznych i stadnych koni, naznaczono powtórnie, nie jak uprzednio zawiadomiono, dzień 31 augusta i 5 nadchodzącego septembra, lecz 19 i 22 tegoż miesiąca septembra; życzący zatém kupić takowych koni, raczą przybydź na licytacyą w oznaczone powtórnie terminy do majętności Smorgoń w Oszmiańskim Powiecie sytuowaney. Datt 1832 r. augusta 23 dnia.

Assesor Jan Perepecza.
Pomocnik Stołu Augustyn Wolski.
W obowiązku Żurnalisty Czapliński. (1065)

---

3. Отъ Гродненской Казенной Палаты объявляется симъ; что по Указу Правительствующаго Сената отъ 7 минувшаго Іюля производится будутъ торги въ Новогрудскомъ и Пружанскомъ Городовыхъ Магистратахъ 20 числа будущаго Октября Мѣсяца, а послѣ въ сей Палатѣ 3 числа будущаго Ноября съ переторжкою въ 3 дни, на отдачу въ содержаніе по городамъ Новогрудку и Пружанамъ по 1835 годъ Сосовыхъ и Консумпціонныхъ сборовъ; и что таковой торгъ начнется изъ ежегоднаго платежа за Новогрудокъ отъ суммы 2,750 руб. и за Пружаны отъ суммы 2,388 руб. ассигнаціями; на извѣстныхъ и до нынѣ существующихъ условіяхъ и по изданнымъ на то инструктарямъ. Благоволятъ затѣмъ желающіе торговатся явиться въ Магистраты и сію Палату въ выше упомянутые сроки, съ законными и благонадежными залогами на 3 часть годовой откупной суммы.

Совѣтникъ Викентій Стычинскій.
Стола Начальникъ Лисицкій. (1056)

3. Izba Skarbowa Grodzieńska uwiadamia; że na mocy Ukazu Rządzącego Senatu z dnia 7 upłynionego lipca odbywać się będą targi w Magistracie Miast Nowogródka i Prużany 20 następującego października, a poźniey w teyże Izbie 3 listopada i przetarg na trzeci dzień, na wydzierżawienie w miastach Nowogródku i Prużanach po 1835 rok poborów, pod nazwiskiem Sosowych i Konsumpcyynych; i że targ takowy pocznie się za Nowogródek od roczney summy 2,750 rubli i za Prużanę od summy 2,388 rub. assygnacyynych, na wiadomych i dotąd exystujących warunkach, i podług instruktarzów na to wydanych: Życzący zatym zadzierżawić raczą przybydź na targ w wyżey naznaczonych terminach, z prawnemi ewikcyami, odpowiadającemi trzeciey części roczney dzierżawney summy.

Sowietnik Wincenty Styczyński.
Stołu Naczelnik Lisicki. (1056)

---

3 Od Grodzieńskiego Rządu Gubernialnego ogłasza się, iż człowiek Adam Mirowski, powiadający, że mieysca swego urodzenia niepamięta, zostawszy osądzony jako włoczęga i po wyroku tuteyszey Kryminalney Izby na osnowie przedpisania Ministra spraw wewnętrznych odesłany do miasta Nikołajewa na skompletowanie 1go Aresztantskiego Batalionu; przymioty jego: wzrostu 2 arsz. $6\frac{2}{8}$ wiersz., twarzy białey, oczu szarych, włosow rusych, nosa podługowatego. Augusta 16 dnia 1832 roku.

Sekretarz i Kawaler Afanasowicz. (1038).

---

3 Od Grodzieńskiego Rządu Gubernialnego ogłasza się, iż człowiek Jan Radziszewski, powiadający, że mieysca swego urodzenia niepamięta, zostawszy uznany za włoczęgę i po wyroku tuteyszey Izby Kryminalney na osnowie przedpisania Ministra Spraw Wewnętrznych odesłany do Miasta Nikołajewa, na skompletowanie 1go Aresztantskiego Batalionu; przymioty jego: wzrostu 2 arsz. $4\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy białey okrągławey, nosa wielkiego, oczy błękitne, włosy światło-ruse. Augusta 16 dnia 1832 roku.

Sekretarz i Kawaler Tadeusz Afanasowicz. (1039)

---

3 Od Grodzieńskiego Rządu Gubernialnego ogłasza się, iż człowiek Antoni Józefow, powiadający, że mieysca swego urodzenia niepamięta, zostawszy osądzony za włoczęgę i po wyroku tuteyszey Izby Kryminalney na osnowie przedpisania Ministra Spraw Wewnętrznych, odesłany do miasta Nikołajewa, na skompletowanie 1go Aresztantskiego Batalionu; przy-

mioty jego: wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy białey, nieco ospowaty, oczu szarych, włosów światło-rusych, na lewey ręce na bezimiennym palcu od zarżnięcia na stawie ma szram. Augusta 16 dnia 1832 roku.

Sekretarz Radzca honorowy i Kawaler Tadeusz Afanasowicz. (1040).

3 Od Grodzieńskiego Rządu Guberńskiego, ogłasza się, iż człowiek Jan Wasilew, powiadający, że mieysca urodzenia nie pamięta, zostawszy osądzony za włoczęgę po wyroku Nowogrodzkiego Powiatowego Sądu przez P. Naczelnika Gubernii utwierdzonym, na osnowie przedpisania P. Ministra Spraw Wewnętrznych, odesłany do miasta Nikołajewa, na skompletowanie 1go Aresztantskiego Batalionu; przymiotów zaś: wzrostu 2 arsz. 4¼ wiersz., włosow światło-rusych, nosa miernego, twarzy podługowatey, czystey. Augusta 16 dnia 1832 roku.

Sekretarz Tadeusz Afanasowicz. (1041)

3. Od Godzieńskiego Rządu Gubernialnego ogłasza się, iż, chociaż na przedaż majątku Pobojewa, w powiecie Wółkowyskim leżącego, dla zaspokojenia skarbowey należności, z dzierżawy Ober-Amtmana Włodka Mielnickiego Amtu urosłey, były naznaczone targi, i na nie nikt nie jawił się, a zatém na uzyskanie takowey niedoimki, oddany na zabezpieczenie regularney opłaty arendownych pieniędzy z tey dzierżawy na ewikcyą pomieniony majątek Pobojewo, zawierający w sobie 57 męzkiey płci dusz włościan, czyniący rocznego dochodu podług inwentarzowego wyliczenia 750 rubli srebrem, na nowo przeznaczony jest na wyprzedaż — do czego naznaczony dla targow termin dnia 20go nadchodzącego miesiąca września, z ustanowionym przetargiem; zatém życzący sobie kupić takowy majątek, ażeby przybywali do tego Rządu na pomieniony termin z gotowemi pieniędzmi. Augusta 22 dnia 1832 roku.

Sekretarz Józef Eysymont.

Naczelnik Stołu Kozłowski. (1058)

3. Od Grodzieńskiego Rządu Gubernialnego ogłasza się, że człowiek Marcin Iwanow, który powiadał, że mieysca swego urodzenia niepamięta, po uznaniu za włoczęgę, i po wyroku tuteyszey Izby Kryminalney, na osnowie przedpisania P. Ministra Spraw Wewnętrznych odesłany do miasta Nikołajewa, dla skompletowania 1go aresztantskiego batalionu; przymioty jego: wzrostu 2 arszyny, 4 wierszki, twarzy białey, czystey, podługowatey, nosa miernego, włosow ciemno-rusych, na lewey ręce palec ukaziciel od poderźnięcia mało ruchawy. Augusta 16 dnia 1832 roku.

Sekretarz Tadeusz Afanasowicz. (1059)

3. Od Wołyńskiey Izby Powszechney Opieki obwieszcza się, iż w niey przedawany będzie z aukcyynego targu, dany jey na ewikcyą majątek 41 dusz włościan obywateli Serafina, Antoniego, Cherubina i Michała Płotnickich w powiecie Rowieńskim, we wsi Trostińcu znaydujących się, oszacowany 4,758 rubli 70 kop. srebrem, za nieopłatę pożyczonych w Izbie 1822 roku oktobra 26 dnia kapitalnych assygnacyami 6,000 rubli; zaczém życzący sobie kupić ten majątek, mają przybywać do tey Izby, we cztery miesiące od poźnieyszego wydrukowania w Sankt Petersburskich Akademickich gazetach o tém obwieszczenia. Augusta 9 dnia 1832 roku. Niezmienny Członek Krynicki.

Sekretarz Kondratjew.

Buchalter Dziakiewicz. (1060)

3. Mobilewska Izba Powszechney Opieki ogłasza, iż w niey będzie przedawany majątek obywatelek siostr rodzonych Joanny Miłaszewiczowey i Franciszki Bykowskiey, w Powiecie Czerykowskim we wsi Wieremieykach 60, w słobodzie Kamionce 22, w ogóle 82 dusz płci męzkiey włościan, ze wszystkiemi przynależytościami w inwentarzu objętemi, w terminach, w dniach: 29go nowembra, 2gi 2go i 7go grudnia bieżącego roku, na które życzący raczą przybywać do tey Izby z dostatecznemi ewikcyami. Sekretarz Sofranowicz.

Kancellarzysta Połaheyko. (1043)

3 Mohilewska Izba Powszechney Opieki obwieszcza, iż w niey za cztery miesiące od poźnieyszego wydrukowania tey publikacyi w gazetach, będzie przedawany dany na ewikcyą za uchybieniem terminu majątek obywatela Teofilakta Newinskiego, w powiecie Czerykowskim we wsi Lachach 12 rewizyynych dusz ze wszystkiemi przynależytościami, ziemią i zabudowaniem, oceniony 2,303 rubli assygnacyami. Augusta 5 dnia 1832 roku. Sekretarz Sofranowicz.

Kancellarzysta Połaheyko. (1042)

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego całą Rossyą etc. etc. etc.

3 UUr. Ryszardowi i żonie jego Karolinie z Kuczewskich jako Aktorce Szyszkom, Sędztwu Sądu Powiatowego Ihmeńskiego, Pozew przed Sąd Powiatowy Wileński na kadencyą przyszłą oktobrową i następnie sądzić się mającą z powództwa Urodz. Kazimierza Korkucia pełniącego obowiązek przy b. Uniwersytecie Wileńskim w referencyi do dowodow w szczególności wynosi się oto: iż gdy Starozakonny Leyzer Chaimowicz Nodel Obywatel Wileński w poszukiwaniu Sumowych po uprzednich oczywistych dekretach nie apellowanych w b. Sądzie Grodzkim Wileńskim otrzymanych, doprowadzając do konkluzyi ten process w tymże Sądzie w 1828 roku marca 17 dnia uzyskał na obżał. dekret ostateczny ultimarney konwikcyi, wskazującey w ogóle rub. srebr. 610, z wolném zajęciem wszelkiego funduszu przez extenuacyą ruchomości wyprzedania przez licytacyą, skutkiem prawa do zupełney satysfakcyi determinujący — Nieodebrawszy Starozakonny Nodel i za trzecim wyrokiem należności, przez wykomendorowanego Urzędnika z Policyi Wileńskiey, za powyższym dekretem, na dworku z placem w Mieście Wilnie na Łukiszkach pod Nrem 918 położonym w roku 1829 januaryi 19 dnia, rozciągnął tradycyą do wyboru summy, gdzie pokazano intraty roczney rub. srebr. 46, a razem że cała budowla zupełnie ruinie uległa, nieodbitey i kosztowney reperacyi wymagająca — Po-

czém Urzędnik wydał list tradycyyny i inwentarz, a Nodel sporządziwszy intromissyą i część małą wybrawszy skutkiem nadmienionych wyroków i należność na obżał. — przyjąwszy pełną bonifikatę na zawsze żał. przelał i odstąpił. Osobno obżał. — Kiedy WJmć Xiędzu Bonifacemu Stanisławowi Jundziłowi Professorowi Uniwersytetu Wileńskiego zawiniwszy summę dobrowolnie nie oddali, WJmć Xiądz Jundził również w 1823 roku apryla 16 dnia w b. Grodzie Wileńskim otrzymał oczywisty i nie appellowany dekret sądzący wjogóle czerw. złt. 405 i rub. srebr. 31 kop. 87½, z terminem wypłaty dnia 29 septembra tegoż 1823 roku z wolném zdjęciem summy z Magistratury Powszechney Opieki z extenuacyą wszelkich funduszów, skutkiem prawa do zupełney satysfakcyi wskazaną — lecz obżałni kredytorowie gdy summy nieopłacili, więc takową od żałcego przyjąwszy Xiądz Jundził wespół s skutkami dekretu na osobę żałcego przelewem formalnym zrzekł się nazawsze i dochodzić dozwolił, na mocy jakowey żałcy sprowadził tradycyą na dworku i placu wyżey rzeczonych w ruderach i opuszczeniu będących, nagłey poprawy wymagających w teyże samey intracie roczney rub. srebr. 46, lecz po wyextenuowaniu summy Nodela podanych w summie tylko rub. sr. 500, a resztę rub. srebr. 776 kop. 87½, po satysfakcyą do dalszego funduszu obżałnego żał. odesłano, o czém świadczy list tradycyyny 1829 roku nowembra 23 dnia żałcemu wydany, który sprawdził uprzedni inwentarz i nowe ruiny wykazał; w skutek czego żałcy przez intromissyą takowy dworek z placem zajàwszy przez Zwierzchność, znaglony był (ile i stan samegoż dworku wymagał), do czynienia różnych reperacyi i ztąd ponosić wielkie koszta musiał, a to do datty dzisieyszey na ten dworek z własnego funduszu jak urzędowe regestra świadczą wyłożył rub. srebr. 779 kop. 16. Obżałn. wydaliwszy się z tey Gubernii na to żadnego względu jakby nie na własność swoją niedają i na niejednokrotne korrespondencye odpowiedzieć niechcą oraz summy z dekretu Xiędza Jundziły w restancyi pozostałey, a tak że procentow przez lat tyle zalegających nie tylko nie opłacają, ale nadto w roku 1830 Julii 1 dnia żał. w prost za obligiem rub. srebr. 50 zawiniwszy dotąd nie wracają, z tych tedy powodów nie widząc środków odebrania swey należności, wtenczas gdy ciężary domu ciągle znosić, nieustanną reperacyą czynić potrzeba, a obżałni do ogólnego obrachunku i oddania restujących pieniędzy dobrowolnie nie przystępują; przeto idąc do Sądu *prosi* dowodow zatwierdzenia, poczém sądzenia niedoboru z tradycyi Starozakonnego Nodela z procentami a re indicata, osobno wskazania summy z dekretu Xiędza Jundziła czerw. złot. 405 kop. 87½ także z procentami a re indicata udzielnie przyznania summy rub. srebr. 779 kop. 16, za rejestrem reperacyi z procentami, oraz summy za podatki opłacone z tego numeru niemniey rub. srebr. 50, za obligiem pożyczoney tey ilości jaka się wyłożyć następnie na ten dworek może choćby za juramentem — Takowe wszystkie ilości jedną massą zniosłszy z expensem prawnym nie naruszając bynaymniey tradycyów w terminie naykrotszym wypłacić obżał nakazania z extenuacyą wszelkich funduszów a mianowicie w oparć się niemogącey summie na dworku z wyprzedaniem ruchomości przez licytacyą, skutkiem artykułu 98 z roz. 4 Stat. do zupełney satysfakcyi determinowania — Jeśli potrzeba wymagać będzie aktow właściwych uznania, ukarania obżałnych za sprzeciwieństwo dekretom w sprawie z Nodelem nakazanie warowania stanności na dekret 1829 roku zapadły, bliszości do dowodu i odwodu oraz ewazyi remanentowey i tego co przez sprawę proszoném i dowiedzionéм będzie decydowania.

Roku 1832 augusta dwudziestego dnia Kancellarya Sądu Ptgo Wileń. poświadcza, że w roku teraźnieyszym miesiąca augusta 12 dnia za Nrem 861, kopia pozwu z JW. Kazimierza Korkucia po WW. Ryszarda i żonę Jego jako aktorkę, oraz Szyszkow Sęstw Gran. wyniesionego. Stronom była zakommunikowana.

Archiwista Sądu Pow. W. Ignacy Naborowski. (1066)

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego Całą Rossyą, etc. etc. etc.

3. Cezary Wiłeyko Sędzia Ziemski Wileński, Ignacy Zakrzewski Pisarz Ziemski Oszmiański, Piotr Niewiadomski Pisarz Ziem. Zawileyski, a teraz Assessorowie, Karol Downarowicz Sędzia Grodz. Wileń., Adam Kijuć Pisarz Grodz. Trocki, i Ludwik Gosztowt Pisarz Grodzki Kowień. Oznaymujemy niniey szém obwieszczeniem wszystkim kredytorom Deputata Wywodowego ś. p. Adama Korsaka; iż na mocy Dekretu remissyynego Sądu Głłgo Wileń. 2go Departamentu 1830 oktobra 10 decydującego taxę i exdywizyą funduszu tegoż Korsaka; my wyżey wyrażeni Urzędnicy w prawnym komplecie od datty pierwszego wydrukowania w gazecie Kuryera Litewskiego niniejszego obwieszczenia, to jest od dnia 24 augusta 1832 roku, za niedziel cztéry do majątku Woydaciszek, w powiecie Wileńskim położonego zjedziemy, i jako po ułatwieniu wszelkich dyllacyow, oczewistym rozbiorem sprawy zaymiemy się, aż do ukończenia oney, aby więc niewiadomością nikt niewymawiał się przez niniejsze urzędowe obwieszczenie zawiadamiamy.

Roku tysiąc ośmset trzydziestego drugiego miesiąca augusta dwudziestego dnia, że takowe obwieszczenie w aktach Sądu Pttu Wileńskiego jest zajawione, i w gazecie Kuryera Litewskiego zamieszczone bydź może, tenże Sąd Powiatowy Wileń. poświadcza.

Assessor Stanisław Drzewicki.

Archiwista Sądu Powiatowego Wileńskiego Ignacy Naborowski. (1064)

2. Grodzieńska Izba Skarbowa niniejszém ogłasza, iż w Czasowym jey oddziale rachunkowym, ustanowionym od dnia 1 igo zeszłego lipca na dwa lata następne są niezajęte wakanse Kontrolera i jego Pomocnika, którym podług etatu położono płacy pierwszemu 900 rubli, a ostatniemu 600 rubli assygnacyami; a zatém do zajęcia wymienionych obowiązków, zechcą przysłać do tey Izby prośby z przyłączeniem attestatow i formalnych opisów służby, podług których Izba przeznaczywszy ich do takowych obowiązkow, nie omieszka uwiadomić przez pocztę o stawieniu się do ich objęcia. Augusta 16 dnia 1832. Radzca Nowicki.

Kontroler Kulbacki. (1061)

Wilno dnia 29 Sierpnia v. s. 1832 roku.

1 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Na oddanie przez podrad reparacyi Wileńskiego turemnego Zamku za wyliczoną podług śmiety przez Ministerstwo spraw wewnętrznych potwierdzoney summę 2725 rubli 90 kop. assygnacyami; przeznaczony w Wileńskiey Skarbowey Izbie termin dla targow 12 następującego septembra i przez trzy dni po nim przetarg. — Azatém życzący podjąć się takowey reparacyi, mają przybydź na takowe targi na naznaczone terminy do Wileńskiey Skarbowey Izby z pewnemi ewikcyami, gdzie objawione im będą kondycye i śmieta. Sierpnia 25 dnia 1832 roku. Assesor Józef Szulc.
Sekretarz Jamont.
Za Naczelnika Stołu Jan Mickiewicz. (1074)

---

1 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Na oddanie przez podrad reparacyi Rossieńskiego Turemnego Zamku za wyliczoną podług śmiety przez Ministeryum Spraw Wewnętrznych potwierdzoney summę 4196 rub. 70 kop. assygnacyami, przeznaczony termin dla targow w Wileńskiey Skarbowey Izbie 12go następującego septembra i przez trzy dni po nim przetarg; azatém życzący podjąć się takowey reparacyi, mają przybydź na takowe targi na naznaczone terminy do Izby Skarbowey z pewnemi ewikcyami, gdzie objawione będą kondycye i śmieta. Sierpnia 25 dnia 1832 roku.
Assesor Józef Szulc.
Sekretarz Jamont.
Za Naczelnika Stołu Jan Mickiewicz. (1075)

---

1 Dom drewniany pod Nrem 732, szlachecki sytuowany na ulicy Portowey zwaney, naprzeciw koszar Łabowskiego; z ogrodem fruktowym, oranżeryą, inspektami, ze sklepami warzywnemi, staynią, wozownią: zgoła ze wszelkiemi wygodami objęty, wypuszcza się w arendowną possesyą od 1go 7bra roku idącego. Ktoby sobie życzył, takowy dom zaarendować na rok jeden lub też na wieczność nabyć, raczy zgłosić się do aktorki, w tymże domie mieszkającey, dla umówienia się o cenę onego; każdego dnia zrana od godziny 6tey do godziny 8mey po południu od 12 do 2giey. O czém oznaymuję przez Gazetę Kuryera Litewskiego.

W tymże domie, ktoby sobie życzył kupić pojedyńczo, drzewa fruktowe różnego gatunku, do zakładania ogrodu nowego, może one nabyć za powierną cenę, jako to: jabłka, gruszki, wisznie, winogrona fruktowe, kasztany, w rozmaitym wieku, topole różney wielkości, agrest, porzeczki w dobrym gatunku, także szparagi od lat kilku do przeniesienia, i inne rośliny, może z tąż aktorką umówić się. Dnia 26 augusta 1832 roku w Wilnie.
Katarzyna Perkowska.
Полицмейстеръ Ожиговъ. (1076)

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

1 Pozew Edyktalny przed Sąd Exdywizorski Magistratu Wileńskiego funduszow zmarłego w roku 1824 apryla 4 dnia w Wilnie Nikodema Maciejewskiego, z osobnego Protokułu, i w poobiednich sessyach odbywać się mający; z powództwa Obywateli Wileńskich Elżbiety z Szabłowskich wprzód Maciejewskiey dopiero Sakowiczowey matki, z dokładem opieki męża, i nieletniego jey potomstwa Stanisława syna, Józefy, Jadwigi i Micheliny córek Maciejewskich, w assyteneyi opieki działających, z referencyą do remissy Izby Cywilney Wileń. roku 1825 januaryi 12 dnia i dekretow Magistr. Wileń. roku 1827 januaryi 12, 1830 7bra 16, 1832 ogólnie zyskanych, poprzedniczo wynaszanych żałob, pod rokiem 1826 9bra 9 jedney, 1828 marca 3 drugiey, manifestow, i dalszych dowodow, czasu sprawy złożyć się mających, wynosi się po Urodz. Augustyna Kamińskiego Tytul. Sowietnika, Karola Olszewskiego Chorąż. i Adw., Marcina Pozlewicza Gubern. Sekr. i Pismowodcy, Mateusza Czuma, Wincentego Żołkowskiego Regenta, Teklę z Żołkowskich Bonakowę Adw. z dokładem męża, i dalsze rodzeństwo zmarłych Mateusza i samey Żołkowskich b. Radn. Wileń. jako sukcessorów, Augustyna Stankiewicza, Wincentego Kondrackiego Porucznika, Wincentego Nowickiego Regenta, Michała i Katarzynę Staniszewskich, Macieja Usałowicza Komornika, Jana Niewiarowskiego Tytul. Sowietnika, Izydora Noreyki Ogrodnika, Jakóba i Katarzynę Kamińskich Tytul. Sowiet., Wincentego Romanowskiego Podstar., Juliana Mickiewicza Adw. Upitsgo, Ignacego Straszewicza, i po Starozakon. Heselą Jankielowicza oyca, Benjamina Heselowicza syna, Hedbergow, Zawela Szmóyłowicza v. Leybowicza Szynk, Dawida Straszuńskiego Kupca i Obywatela Wileń., oraz dalszego jakiego bądź imienia lub nazwiska, oraz tytułu, lub urzędu pretensorów do rzeczonych funduszow obracać mogących, z jakiego bądź źrzódła stosunki, pryncypalnie i kategorycznie oto: *z obżałowanym Augustynem Kamińskim Tytul. Sowietn., Czumem, Niewiarowskim Tytul. Sowietn., Sukcessorami zmarłych Radn. Żołkowskich*, o powrót wyjednanych podeyściem nieprawych różnego tytułu pism bez waluty i o kassatę nierzetelnych świadectw, wlewkow, kwietacyow, procederow w Grodzie Upitskim i w Wileńskim, ze wszelkiemi skutkami, przy ukaraniu penami ewokacyynemi i z prawa wypadającemi za oszukanie z hasła pomocy żałtcey dopełnione, o reprodukcyą i komportacyą pod obowiązkiem przysiąg dowodów i papierów różnoczasowie od żałtcey zabranych, kontraktow, kwitow, listow tradycyynych, przelewow, o nakaz urzetelnienia waluty pism przez żałtcą i jey zmarłego męża niepodpisywanych, przez inkwizycyą i o wykalkulowanie się z possessyów tradycyynych przez kalkulacyą i weryfikacyą, oraz examina i o powrót przez obżałnego Kamińskiego różnego tytułu pism bezwalutnych i nieprawnych, z przyjęciem rubli srebr. 100 za siano i konie, oraz inne drobne artykuły ze stratą

w nadto wysokiey cenie narzucane, o kassatę obżałłnego Kamińskiego stosunkow, z jedney rzeczy raz o rubli srebr: 1,085, drugi raz o rubli 1,164 mnożonych, z odesłaniem do zawodcow obżałłnych, z kassatą obligów, świadectw i dalszych obżał. dowodow, dekretow i tradycyow. O kary za opor wyrokom dyllacyynym w niedopełnieniu rzetelnie komportacyi— *Z obżałowanemi Starozakon. Hedbergami, Urodz. Regen. Nowickim i Adwokatem Olszewskim*, o komportacyą pod przysięgą in tractu sprawy, prawa i umowy, oryginałow na wieczność domu i placu Nrem 616 oznaczonych w Wilnie, lub o powrót wziętych od roku 1817 rubli srebr. 450 z procentami z uznaniem rescyssyi umowy o nabycie, z nakazaniem obżałłmu Nowickiemu złożyć będące w zaręku papiery, do tego posługujące, i dopełnić na piśmie wyznanie pod przysięgą, o zawarowanie activitatem loci standi solutione na zyskane na obżałowanych kondemnaty, szczególnie zaś z obżałłym Olszewskim, o wykalkulowanie się w rzecz massy przez akta inkwizycyi, kalkulacyi i weryfikacyi z użytkow karczmy, placu i całego domu wyżey rzeczonego, a razem z plenipotentowania zmarłemu mężowi i żałłcey nastręczonego dla podeyścia, ztąd o powrót i kassatę bezwalutnych pism, z nich stosunkow, obżałowanego i dowodów, z powrótem papierów różnoczasowie od żałł. podstępnie zabieranych, i o powrót z procentami intrat z tegoż domu wybieranych, przez akta probować się mogących, i o zapłatę za dezolacyą szkod w ilości aktami in loco loci pojaśnić się mającey, z powrótem własności zabranych, o kary za podeyście i opor wyrokem dyllacyinym, z praw wypadające, ztąd o komportacyą pod przysięgą dowodow.— *Z obżał. Pożlewiczem Sekr.*, o wykalkulowanie się przez akta inkwizycyi kalkulacyi i weryfikacyi z plenipotentowania i opieki nad żałującemi i urzetelnienie waluty pism dawnością znikczemnionych, i o skutki dekretom dyllacyynym, z ukaraniem penami kontrawencyynemi, o kassatę stosunkow i dowodow obżałłgo, i o powrót zabranych papierów, z popełnieniem szkod, strat, *z obżałł. Stankiewiczem i Kondrackim Porucz n.*, o utwierdzenie nabycia placu Nrem 617 oznaczonego, przez obżałł. zadzierżawionego, z powrótem intrat pobieranych z procentami w ilości przez akta inkwizycyi kalkulacyi i weryfikacyi wyświecić się mającey, o złożenie papierów na aktorstwo placu i onego obszar, o powrót skryptu nullo jure wyjednanego i znikczemnienie obżałowanych stosunkow o zawarowanie activitatem loci standi solutione na kondemnaty, *z obżałł. Staniszewskiemi* o komportacyą kontraktu, i o ukaranie penami sprzeciwieństwa, i o kassatę stosunkow z powrótem expensow prawnych, *z obżał. Usałowiczem Komorn.*, o komportacyą obligu 1809, chustki od rub. srebr. 6, kontraktu roku 1813 augusta 11 z adnotatami na dostawkę różney daty artykułow fabrycznych, oraz z rachunku roku 1813 7bra 13 branych do detrunkaty na oblig uspokojony, o powrót rub. srebr. 1 kop. 67 i obligu, o szkody, straty, *z obżał. Sowietn. Niewiarowskim*, o kassatę stosunku na rubl. srebr. 40, i przyznanie kwietacyi zawłaszczoney przez Sowietn. Kamińskiego, *z obżałłnym Noreyko*, o komportacyą pod przysięgą okien inspektowych sztuk 25 i skrzyń 5, o zapłacenie umówioney arędy, za lat 7 rubli srebr. 45 kop. 75, i o zapłatę za zdezolowanie okien rubli srebrn. 114 kop. 55, *z obżałłnymi Sowiet. Kamińskiemi*, o komportacyą skryptu nieprawego, o powrót procentow wymożonych nad prawo od roku 1824 tygodniowemi ratowkami, i o kary za nieulęgłość dyllacyynym wyrokom, o utratę 10 części kapitału, i o powrót jako uspokojonego, o zapłacenie za arendę pokojow od dnia 23 apryla 1826, do roku 1827 rubli srebrn. 27, *z obżałł. Romanowskim, Mickiewiczem i Straszewiczem*, o wyznanie pod przysięgą, i o ustronienie świadectw prywatnie wydanych, pryncypalnie o wyznanie jakim sposobem uzyskiwany oblig przez Sowietn. Kamińskiego, i czyli stręczył za opiekuna, jakie czynił obietnice, i czyli liczone widzieli pieniądze i t. d., *z obżałł. Zawelem*, o zawarowanie activitatem loci standi solutione na kondemnaty, o pomportacyą i extradycyą 2 kartek i obligu za pożyczone rubli srebrn. 20 w roku 1824, o powrót przebranych rubli srebrn. 95 kop. 20, o kary za lichwę według praw, *z obżałł. Straszuńskim*, o komportacyą i o peny sprzeciwieństwa, i za braną cegłę od żałł. do browaru na Popławy, i za wapno, oraz dostarczaną sol, śledzie, w różney dacie wedle notat i rachunkow złożyć się powinnych pod przysięgą wynadgrodzenia, o kassatę stosunkow i dekretow ewokacyynych z właściwém pokaraniem, ze wszystkiemi zaś obżałłmi, i jakiego bądź tytułu pretensorami, o wydział połowy dorobkowego majątku, z wniosku żałcey i funduszow rodziców żałłcey, wciągu pożycia ze zmarłym mężem nabytego z domow Nrami 583, 616, 617, 618, 585, w Wilnie oznaczonych, z intratami od datty zeyścia z tego świata Maciejewskiego, z odesłaniem stosunkow do jego funduszow z kassatą wymożonych bez familii i opieki żałł., podpisow przemocą i podeyściem wyjednanych, z realnemi o rozliczenie się z nadpłat i wyborów, o porękę po nieosiadłych w odpowiedź, o awizacyą sub amissione rei do celu wzięcia oczywistey sprawy w namowę, i o zapisanie wiekuistey amissyi niejawiącym się i niestawającym, o zawarowanie activitatem loci standi solutione na kondemnaty, o powrót na obżałłnych expensow prawnych rubli srebrn. 300, o bliższość we wszystkiém do dowodu i odwodu przez przysięgę żałł., o rozciągnienie dla prawych wierzycieli moratorium, ztąd o zostawienie żałującym dziedzictwa i zarządu funduszami, oraz o to, co czasu sprawy proszoném będzie S. M. Ż. Podpisał w imieniu aktorów dodany Adw. Szlachcic Antoni Gierłowicz. Roku 1832 augusta 24 dnia.

Roku 1832 augusta 24 dnia, że takowa kopia z autentycznym pozwem zgodna, o tém świadczę. Ignacy Misiewicz M. W. Regent. (1073)

Drukarnia A. Marcinowskiego.

Dozwala się drukować. Wilno. 1832. d. 29 Sierpnia.

Cenzor *Leon Borowski.*